

Retaule de Sant Isidre de l'església de Santa Maria d'Oló

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Plaça de l'Església, s/n
Alçada: 542

Coordenades:

Latitud: 41.87084
Longitud: 2.03442
UTM Est (X): 419871
UTM Nord (Y): 4635887

Classificació

Número de fitxa 08258-367
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia Objecte
Segle XVII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Important afectació de corcs i tèrmits que estan destruint parts del retaule
Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Religios
Titularitat Privada accessible
Titular: Bisbat de Vic
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dj., 02/07/2020 - 02:00

Descripció

Retaule barroc dedicat a sant Isidre i situat en una capella lateral, a la dreta, de l'església parroquial de Santa Maria d'Oló. Es tracta d'una peça de mides relativament petites, que fa 4,10 metres d'alçada per 2,30 m d'ample. Correspon a la segona etapa de la retaulística del barroc, caracteritzada per l'ús de la columna de tipus salomònic, el fust de la qual adopta una forma enroscada. Els capitells són d'ordre corinti. El retaule té un pedestal on hi ha la mesa de l'altar (reformada i pintada modernament) amb figures d'angelets o putti als laterals (el de l'esquerra pràcticament s'ha perdut). Consta d'una predel·la més dos cossos o nivells superiors. La predel·la, que és l'estreta franja inferior, té com a la taula central una escena de la vida de Sant Isidre. És el seu episodi més conegut: el miracle dels bous llaurant guiats per un àngel mentre el sant prega agenollat. Damunt seu, el cos central té una fornícula flanquejada per columnes salomòniques que originàriament acollia una imatge del sant titular. Ara és buida. El cos superior o cimbal té motius ornamentals semblants als de la predel·la i és coronat amb un medalló de mig relleu amb la figura de perfil de sant Marc acompanyat del seu símbol, el lleó, i en actitud d'escriure el seu Evangeli. Aquesta imatge es justifica perquè a la parròquia hi havia una confraria dedicada a sant Marc. Aquest és un retaule senzill però elegant i esvelt, obra d'un bon tallista del qual no se n'ha pogut acreditar documentalment la identitat. Per similituds observades amb els retaules de sant Isidre de les parròquies de Sant Boi del Lluçanès i de Moià, l'estudiós Josep GALOBART (1996: 69) n'atribueix l'autoria a l'escultor vigatà Joan Francesc Morató.

Observacions:

Propietat privada. Accés públic

Història

L'església actual de Santa Maria d'Oló es construí a la primer meitat del segle XVII en diferents fases, aproximadament entre 1631 i 1646. El fet més remarcable és que encara avui s'hi conserven in situ dos retaules de l'època del barroc, un d'ells el dedicat a sant Isidre. El culte a sant Isidre s'imposà a tot Espanya i a Catalunya a partir de la seva canonització l'any 1622, i a instàncies del rei Felip IV. A Santa Maria d'Oló es degué introduir pocs anys després, de manera més o menys simultània a altres poblacions properes del Moianès: Moià, Castellterçol, l'Estany, Horta d'Avinyó... El 1692 ja hi havia un altar que els pagesos de Santa Maria d'Oló havien dedicat a sant Isidre, i aquell any en una visita pastoral el bisbe els exhortava a que “fasen un retaula en que puga ab decoro venerarse tan glorios Sant y Patro dels pagesos Sant Isidro”. Els pagesos van fer cas al bisbe, i molt aviat van contractar un retaule a la mesura de les seves possibilitats. Però no se n'ha pogut identificar el contracte i no en coneixem els detalls, ni qui va ser l'escultor ni el daurador. El retaule de Sant Isidre devia estar acabat i col·locat l'any 1699, però el 1703 encara se n'estava pagant algun termini.

Bibliografia

GALOBART SOLER, Josep (1996). Els retaules barrocs de les esglésies del terme de Santa Maria d'Oló (1607-1781). Centre d'Estudis del Bages, Monogràfics, núm. 16, Manresa, p. 67-70.

